WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 11 16 MAART 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

NOG vijf dagen, dan is het weer lente. Voor ons eigen gevoel begint de lente soms eerder en soms later. Dat hangt van het weer af. Maar officieel is 21 maart de begindatum. Niet op de hele wereld is dat zo. In Australië bijvoorbeeld begint dan de herfst. Dat maakt dus 'n half jaar verschil. De aarde is namelijk verdeeld in een noordelijk halfrond, waar ook Nederland in ligt en een zuidelijk halfrond. En nu komt het door de stand van de zon, dat de jaargetijden altijd een half jaar schelen. Als het hier dus winter is, is het op het zuidelijk halfrond zomer, enz.

Weten jullie waar het woord lente vandaan komt? Eigenlijk is het heel eenvoudig. Het is ontstaan uit het woord „lengen". De lente is dus de tijd, waarin de dagen lengen, langer worden. Natuurlijk, de dagen gaan al veel eerder lengen. Dat begint 21 dec., als de winter begint. Maar in de lente gaat alles weer bloelen en dan merk je pas goed, dat de zomer in aantocht is en de koude winter voorlopig van de baan is. Dat de zon eerder opgaat en later ondergaat en vooral dat de zonnestralen steeds meer warmte afgeven.

De maand maart heet de lentemaand. Eigenlijk zijn de maanden april en mei ook nog lentemaanden, maar toch worden die nog anders genoemd. Die namen houden trouwens nauw verband met de lente. April is de grasmaand en mei de bloeimaand.

De lentemaanden zijn vrolijke maandan. Er komen weer bladeren aan de bomen en alles wordt weer groen. De bloemen in de tuin gaan weer bloelen en wat wel het leukst is: de vogels komen weer terug en gaan nestjes bouwen. Het is dan buiten een gesjilp en gefluit van belang.

En weet je wat mij zo opvalt? Dat iedereen nu veel vrolijker kijkt. Zou dat ook door de lente komen?

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 11

Van links naar rechts invullen (op iedere punt een letter); de eerste letter van elk woord is dezelfde als de laatste letter: 1. garen; 2. man te paard; 3. geur; 4. solo zangstuk in een opera; 5. idee; 6. alarm; 7. notitieboekje, dikwijls met kalender; 8. leuk; 9. slot; 10. groot vertrek, bijvoorbeeld in een school.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, zul je zien dat de beginletters (en natuurlijk ook de eindletters) van de woorden van boven naar beneden gelezen de naam vormen van iets dat de timmerman bij zijn werk heel veel gebruikt.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 19 maart als je in Nederland woont aan DONALD DUCK, *Postbus 752, Amsterdam, en als je in België woont aan* DONALD DUCK, *Postbus 2, Antwerpen 19. Schrijf duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „oplossing". Veel succes!*

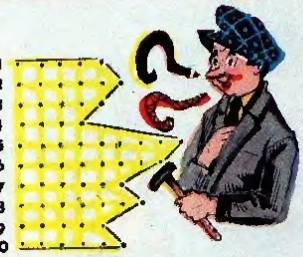

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de winnaars van prijsvraag no. 4.

1e prijs: een horloge: Yonnie ten Klooster, **Emmeloord.**

2e prijs: een vier-kleuren ballpoint: Harrie Eoelé, **Hillegom.**

3e prijs: tafeltennisspel: V. Ophof, **Eussum**; F. Trip, **Rotterdam-Cl**; Y. van 't Hert, **Dedemsvaart**; John da Groot, **Alkmaar**; A. Jansen, **Velden**; A. Hulscher, **Maastricht**; E. Wemmers, **Amsterdam-N.**; K. de Bruin, **Zwijndrecht**; M. Zwarts, **Rilland-Bath**; L. Topper, **Krapswalde.**

4e prijs: doosje „Donald Duck" postpapier: L. de Meyer, **Duffel (Blg.)**; T. de Schipper, **K. a. d. Zaan**; I. v. d. Elzen, **Odiliapeel**; J. Post, **Markenesse**; R. Noordzij, **Enschede**; A. v. Keulen, **Gorinchem**; E. Hitz, **Den Helder**; P. v. d. IJssel, **Bussum**; H. Mevis, **Brunssum**; J. Verweij, **Delft**; C. Mesdag, **Zwolle**; R. Jop, **Den Haag**; T. v. Driel, **Rijnfield (Z.-Afr.)**; H. de Jong, **Utrecht**; J. Brenneker, **Vaals**; H. de Heus, **Arnhem**; R. Noordermeer, **Hanselersdijk**; Ad v. Opdorp, **Dinteloord**; M. Meddelar, **Elbargen**; D. v. d. Veen, **Assen.**

De oplossing van prijsvraag no. 5 luidt: **NEDERLAND.**

ZIEKENLIJSTJE

Ingrid Gauweas is 9 jaar en zij ligt al een heel tijdje ziek. Ze zou heel graag wat ansichtkaarten krijgen. Wie stuurt er haar één? Haar adres is: Zaal 9, Rott. Zeehospitium in Katwijk aan Zee!

Albert Beek spaart sulkerzakjes, oude munten en stenen met een afdrukje. Hij is 12 jaar en moet nog 'n tijdje in 't gips liggen. Zijn adres is: Lijsterboslaan 106, Rijswijk.

Peter Haagmans is 10 jaar en zou dolgraag wat post krijgen van zijn Donald Duck-vriendjes en -vriendinnetjes. Doe je best en verwen Peter eens flink. Zijn adres is: Huize Providentia, Starksel.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

GEREIE HENDRIKS, ZETTEN. Dus je hebt soms niet veel zin om je huiswerk te maken. Dat kan ik me best voorstellen, maar ja moeder heeft ook wel eens geen zin om te wassen. En tòch moet het gebeuren? Doe maar goed je best!

JANTJE MEIJERINGH, TINAARLO. Ja, iedere keer als er post kwam, dacht ik: Nu is er vast wel een brief van Jantja bij. En eindelijk, hoor, daar kwam hij. Zul je me niet meer zo lang laten wachten? Tot schrijfs dan maar weer, hè?

Omdat het geen doen is al die lieve vriendjes en vriendinnetjes persoonlijk te bedanken voor hun brieven, kaarten en andere leuke zendingen, hebben onderstaande zieke meisjes en jongens ons gevraagd, hen heel hartelijk hiervoor te bedanken: Hans van Herkhuizen, Nijmegen; Loekie v. d. Leur, Tilburg; Lena Steging, Vriezenveen; Peter Zaal, Uithoorn; Piet Jeurninck, Neeritten en Harrie Geurts in Hengelo.

WALT DISNEY'S

Otto van Drakenstein

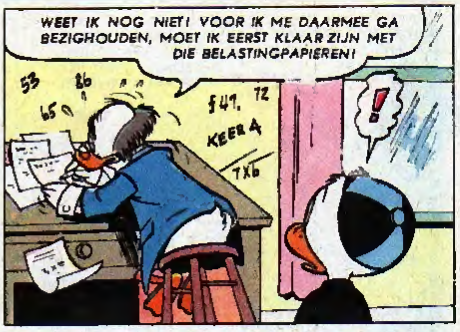

IK KAN OOK GOED REKENEN, MAAR JULLIE MAKEN ME HELEMAAL IN DE WAR! SCHIET OP, GA SPELEN!
ZEG, IS VAN VRAGENSTEIN NIET DIE PROFESSOR DIE UIT ZIJN LAND IS GEVLUCHT EN NOOIT MEER IS GEZIEN?
JA, DAT WAS VORIG JAAR!
INTUSSEN, OP HET VLIEGVELD DAT VLAKBIJ DUCKSTAD LIGT...
KIJK EENS, VAN VRAGENSTEIN IS IN DE STAD!
ALS WE HEM NAAR ONS LAND TERUGBRENGEN, ZULLEN WE VAST EEN GROTE BELONING KRIJGEN!
EN OTTO DENKT ALLEEN MAAR AAN Z'N INKOMSTENBELASTING...
HÉ, WAT VERVELEND! HOE KAN DAT NOU? ALS JE ZES DOOR DRIE DEELT MOET ER TOCH ZEKER TWEE UITKOMEN...?
!
?
IK WIST NIET DAT VAN VRAGENSTEIN EEN EEND WAS, JIJ?
IN DE KRANT STOND DAT HIJ HIER WOONT! MISSCHIEN HEEFT HIJ ZICH WEL VERMOMD OF ZO!
ZOU HIJ WEER BEZIG ZIJN MET EEN OF ANDERE BELANGRIJKE BEREKENING, DENK JE?
HET LIJKT ER WEL OP! LATEN WE HEM MAAR GAUW GEVANGENNEMEN, DAN MAG HIJ THUIS VERDER REKENEN!
JIPPIE! EINDELIJK HEB IK 'T GEVONDEN! ZO IS HET GOED!
HM... HIER SLOOFT HIJ ZICH WÈL UIT!
JE BEDOELT, ZOU HIJ IN ONS LAND NOG STEEDS WEIGEREN MEE TE WERKEN MET DE REGERING?

PRECIES! MAAR ALS IE NOU EENS HIER BLEEF DAN ZOU HIJ Z'N ONDERZOEKINGEN WEL VOORTZETTEN!
JA, EN DAN ZOUDEN WE ELKE NACHT MET DIT APPARAATJE FOTO'S KUNNEN MAKEN VAN ZIJN BEREKENINGEN!
IK GELOOF DAT HIJ KLAAR IS! PROBEER JIJ 'M NAAR BUITEN TE LOKKEN, DAN GA IK DIE FOTOOTJES MAKEN, DAT IS ZO GEBEURD!
KOMT VOOR ELKAAR, NOOR!
RINKEL-TINKEL!
NÉ, DAAR IS IEMAND IN DE TUIN!
RINKEL-TINKEL!
IS NIER IEMAND?
NET GAAT FIJN ZO! ALS HIJ NU MAAR EVEN WEGBLIJFT!
NM, ZEKER EEN VERDWAALDE NOND OF KAT...
NEE... BLIJF NOU HIER!
RINKEL-TINKEL!
HÉ, ZEG... WAT BEN JE MET M'N BEREKENINGEN AAN 'T DOEN?
(SLIK) IK...?
EH... IK BEN VERDWAALD! KUNT U ME MISSCHIEN...
JE WAS BEZIG FOTO'S TE MAKEN VAN MIJN BEREKENINGEN! ZOIETS KUN JE ALLEEN VERWACHTEN VAN... VAN...

(SLIK!) EEN VENT VAN DE BELASTING! KOMT-IE NU AL KIJKEN! IK BEN NOG NIET EENS HELEMAAL KLAAR!
NEE MAAR, DAT IS HET TOPPUNT! JE DENKT ZEKER DAT IK NIET WEET WAARVOOR JE KOMT, HÈ? MAAR JE KUNT DE HELE SANTEKRAAM MEENEMEN. HET KAN ME NIETS SCHELEN!
U WÉÉT 'T EN 'T KAN U NIETS SCHELEN?
NEE! ASJERLIEFT, NEEM DE NELE TROEP MEE EN PROBEER ER MAAR UIT WIJS TE WORDEN. IK KEN DE ANTWOORDEN WEL UIT M'N HOOFD!
DANK U WEL!
IK ZAL ER OOK EEN PAAR MEENEMEN!
♫ RINKEL-TINKEL! ♫
WAT KUNNEN DIE KNAPPE KOPPEN ZICH TOCH VREEMD GEDRAGEN! IK BEGRIJP ER NIETS VAN!
DAT HOEFT OOK NIET! WE HEBBEN IN IEDER GEVAL WAT WE WILDEN HEBBEN, EN DAT IS 'T VOORNAAMSTE.
GMPF!
ZAGEN JULLIE DAT, JONGENS? DIE LUI VAN DE BELASTING ZIJN ZO ONGEDULDIG, DAT ZE NIET EENS KUNNEN WACHTEN TOT IK HET FORMULIER HEB INGEVULD!
LUI VAN DE BELASTING?
U VERGIST U ECHT, OOM OTTO!
LUI VAN DE BELASTING DOEN NIET ZO!
EN ZE ZAGEN ER ZO BUITENLANDS UIT!

MISSCHIEN HEBBEN JULLIE GELIJK... NIEMAND HEEFT ME EERDER 'N KNAPPE KOP GENOEMD!
OOM OTTO...
MISSCHIEN ZIJN HET WEL BUITENLANDSE AGENTEN VAN DE GEHEIME DIENST GEWEEST DIE DE KRANT HEBBEN GELEZEN...
...EN DACHTEN DAT U VAN VRAGENSTEIN WAS!
ZE ZAGEN UW CIJFERTJES NATUURLIJK VOOR EEN ONTDEKKING AAN!
INGEWIKKELDE SOMMEN! HA!
OF HET BEWIJS ERGENS VAN! HIHI!
JA, DAT MOET HET WEL ZIJN! ZE DENKEN VAST DAT OP DIE PAPIERTJES EEN GROTE ONTDEKKING STAAT... EN DAT IS OOK ZO!
O JA?
'N GROTE ONTDEKKING?
NEE TOCH?
ALS ZE ALLES GAAN NAREKENEN OM TE KIJKEN WAT DE UITKOMST IS, DAN ZULLEN ZE IETS BELANGRIJKS ONTDEKKEN...
IETS WAT VOOR MIJ WERKELIJK EEN GEWELDIGE VERRASSING WAS, JONGENS...
WAT HEEFT U DAN ONTDEKT?
DAT IK VORIG JAAR GEEN CENT HEB VERDIEND!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

VAN een stuk rondhout van 3,7 cm diameter gaan we zelf een kegelspel maken. We zagen hiervoor van het stuk rondhout negen stukken van 18 cm lang. Dit zagen moet vanzelfsprekend goed haaks gebeuren, anders kunnen we straks de kegels niet opzetten. De randjes van de uiteinden van de kegelstukken ronden we met schuurpapier wat af.

Om de kegelstukken in de koning en zijn lijfgarde te veranderen, kunnen we op twee manieren te werk gaan. Voor de eerste manier moeten we over een goede hand van schilderen beschikken, want het gezicht en de kleding schilderen we direct op de kegels. Voordat we deze beschildering aanbrengen, schilderen we de kegelstukken met matwitte grondverf. Hierop kunnen we dan met dunne potloodlijntjes de vorm van het gezicht en de kleding aangeven. Daarna brengen we met een penseel behoedzaam de beschildering aan. De tweede manier is eenvoudiger en gemakkelijker, omdat we dan de beschildering aanbrengen op platte velletjes tekenpapier, die we naderhand om de kegels lijmen. Op de velletjes papier brengen we een ruitverdeling aan in hokjes van 1,5 × 1,5 cm, waarop we de voorbeeldtekeningen in juiste grootte overbrengen. De ruitlijntjes gommen we weer weg. Met plakkaatverf vullen we de kleuren in. Als de verf droog is, bulgen we de velletjes

ALLE NEGEN

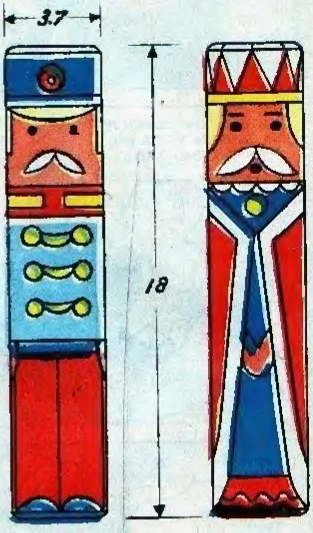

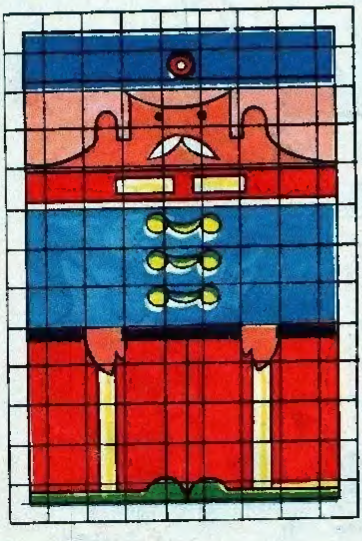

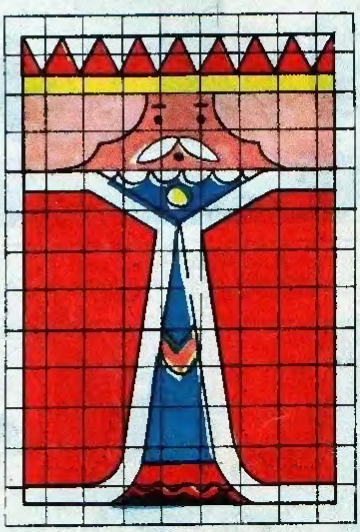

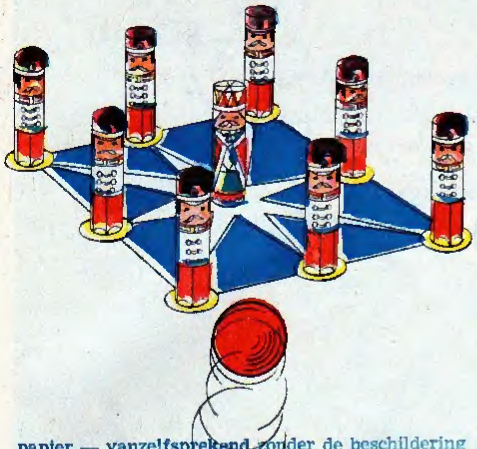

papier — vanzelfsprekend zonder de beschildering te beemetten — om de kegels en lijmen ze met tubelijm of houtlijm vast. Op de bovenkanten van de kegels lijmen we cirkeltjes gekleurd karton of we schilderen ze meteen met plakkaatverf.
Als bal nemen we een hardhouten bol of een massief rubberen hondebal. De opstelling van de kegels zien we in de schets. De koning komt in het midden van de carrévorm. Vanaf een bepaalde afstand werpen we nu met de kegelbal naar de opgestelde kegels. Wordt bij de eerste worp één lijfwacht omver gegooid, dan hebben we één punt verdiend. Maar raken we bijvoorbeeld drie kegels, dan verdienen we drie punten.
Verder hebben we 6 punten, wanneer de middelste rij van drie, waaronder de koning, wordt getroffen. Gaan 7 lijfwachten met de koning om: 8 punten, zonder koning 10 punten, 8 wachten met koning 12, zonder koning 36 punten; tenslotte wordt het feit dat geen enkele kegel meer overeind blijft staan, gewaardeerd met een maximum van 48 punten. Raakt de bal geen der kegels, dan kost ons dat 6 strafpunten, die afgetrokken worden van ons puntenaantal.

GEEN NOOD!

De zetter van een kleine drukkerij schrok toch wel even, toen hij tijdens het zetten van het getal honderd merkte, dat hij alleen nog maar zes cijfers negen had liggen. Het getal moest namelijk in cijfers worden aangegeven. De zetter was echter een oude rot in het vak, die niet voor één gaatje was te vangen. Hij dacht namelijk een halve minuut na

en had toen een manier gevonden om met de beschikbare negens het getal honderd te zetten. Weet je nu hoe het getal later op papier stond afgedrukt?
Pas als je er niet achter kunt komen, mag je op pagina 27 kijken; daar staat de oplossing.

PORSELEIN SPIJKEREN!

IK zal u aantonen dat een porseleinen voorwerp met hamer en spijkers op iets anders kan worden bevestigd," beweer je in alle ernst tegen je publiek en laat de aanwezigen daarbij een (oud) schoteltje, kop of schaaltje van dit materiaal zien. Om hen volkomen verteld te doen staan, belooft ja dat je het aan het plafond zult timmeren. Behalve de hamer en enkele flinke spijkers heb je nog een trapleer nodig om het plafond te bereiken en een lange dunne stok. Vraag iemand van de toeschouwers je te helpen en laat hem (of haar) de stok vasthouden.
Klim nu naar boven met het schoteltje en het timmergereedschap. Bij het plafond aangekomen, houd je het schoteltje tegen het plafond en je vraagt je helper of hij het even met de stok wil aandrukken, zodat je je beide handen vrij hebt voor het spijkerwerk.
Je bekijkt de schotel aandachtig en al kijkende daal je snel de trap af. Op de grond aangekomen zeg je: „Dames en heren, het porselein blijkt zelfs zonder spijkers te blijven zitten, zoals u ziet!"
Je maakt een buiging en verlaat de kamer zonder je om je assistent — die krampachtig met de stok de schotel staat aan te drukken — te bekommeren.
Deze heeft, door alle bezorgde uitlatingen van moeder of zo, de indruk gekregen dat het uiterst kostbaar porselein is en weet niet wat hij moet beginnen, weglopen of blijven staan!

WALT DISNEY'S
Goofy
HOPMAN GOOFY IS MET ZIJN PADVINDERS AAN 'T KAMPEREN. OP EEN OCHTEND . . .
HA, IS DAT EVEN FIJN! IK BEN EERDER WAKKER DAN KARELTJE . . . NU KAN IK EINDELIJK 'NS MET ZIJN SCHEIKUNDEDOOS SPELEN!
ZZZ
ZZZ
IK BEGRIJP NIET WAAROM KARELTJE ALTIJD ZEGT DAT IK VAN DIE SPULLEN MOET AFBLIJVEN!
HET IS NIETS BIJZONDERS, ALLEEN MAAR POEDERTJES EN BUISJES EN ZO . . .
JE HOEFT HELEMAAL NIET KNAP TE ZIJN OM IETS LEUKS TE MAKEN!
WAT ZAL KARELTJE JALOERS ZIJN ALS . . . (SNUF, SNUF!) . . . GRUTJES!
O, O! M-MIJN ARME NEUS!
BAH!

BRRR! WAT STINKT 'T HIER!
LUCHT! LUCHT!
MOEDEEER!
(SLIK!) HET WAS M'N BEDOELING NIET ZOIETS UIT TE VINDEN!
WAT?
HÉ, WAT ZOU ER MET DIE LUI AAN DE HAND ZIJN?
U HEBT MET M'N BUISJES GEKNOEID!
JA... HET SPIJT ME, KARELTJE! HET WAS NIET M'N...
ALS 'T U ZO ERG SPIJT, OOM GOOFY, WILT U NATUURLIJK OOK DAT STINKENDE BUISJE UIT DE TENT HALEN!
HMM... WACHT, IK WEET WAT!
MAAR ALS IK DIE TENT IN GA, MOET M'N NEUS OOK MEE, KARELTJE!
LAAT MIJ MAAR EVEN!
DE GROTE BOZE WOLF!
ZEG NS, HOE KOMT HET DAT U ONS HELPT? DAT IS NIETS VOOR U!
NEE, HI, HI! MAAR IK WIL OOK EEN KEERTJE EEN GOEIE DAAD DOEN!

WAT AARDIG VAN DE BOZE WOLF, HÈ?
GELOOF MAAR DAT ER IETS ACHTER ZIT, OOM GOOFY! MIDAS IS ECHT NIET ZO'N LIEVERDJE!
IK BEN EEN STUDIE AAN 'T MAKEN OVER GROTE BOZE WOLVEN EN DIT IS M'N KANS ER EEN AAN HET WERK TE ZIEN!
VEEL BEGRIJP IK ER NIET VAN, MAAR 'T ZAL WEL!
NÈ, REINTJE! MOET JE DIT 'NS RUIKEN!
?
OECH! WAT IS DAT VOOR VRESELIJKE STANK!
HI, HI! DIT IS NOG NIETS!
PROBEER JE MAAR NS VOOR TE STELLEN WAT ER ZAL GEBEUREN ALS IK DIT BUISJE BIJ DE DRIE BIGGETJES DOOR DE SCHOORSTEEN GOO!!
NOU ALS JE ZE DAN NOG NIET TE PAKKEN KRIJGT, WEET IK 'T NIET!
DUS DAT IS IE VAN PLAN!
MAG IK MET JE MEE-DOEN, MIDAS?
GA MAAR MEE, HOOR! NI, NI!
OEJOE!!
OOM GOOFY, DE BOZE WOLF GAAT UW BROUWSEL TJES GEBRUIKEN OM DE BIGGETJES TE VANGEN!
WAT STOUT VAN HEM!

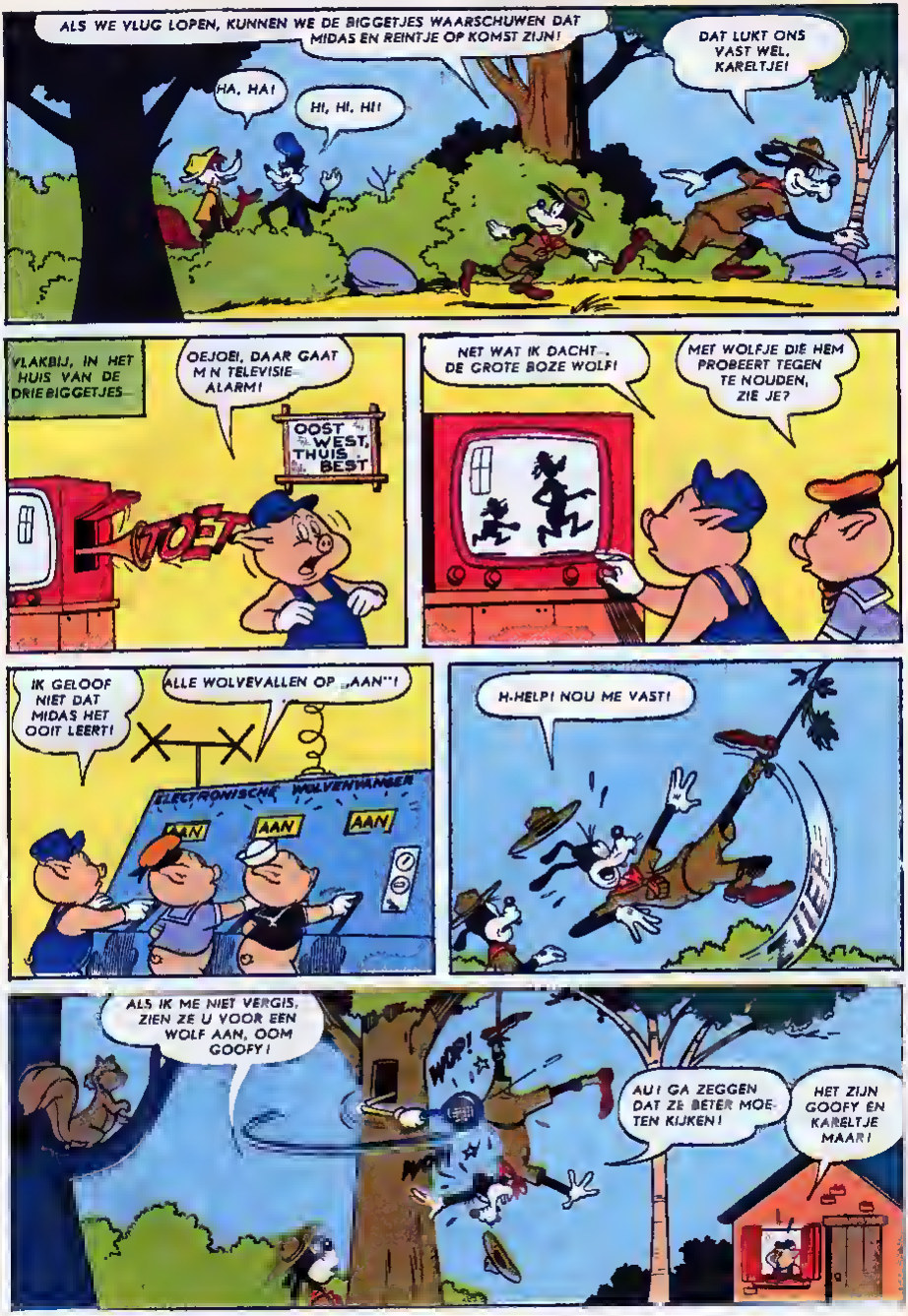
ALS WE VLUG LOPEN, KUNNEN WE DE BIGGETJES WAARSCHUWEN DAT MIDAS EN REINTJE OP KOMST ZIJN!
DAT LUKT ONS VAST WEL, KARELTJE!
HA, HA!
HI, HI, HI!
VLAKBIJ, IN HET HUIS VAN DE DRIE BIGGETJES—
OEJOEI, DAAR GAAT M'N TELEVISIE-ALARM!
OOST WEST, THUIS BEST
TOET
NET WAT IK DACHT—, DE GROTE BOZE WOLF!
MET WOLFJE DIE HEM PROBEERT TEGEN TE HOUDEN, ZIE JE?
IK GELOOF NIET DAT MIDAS HET OOIT LEERT!
ALLE WOLVEVALLEN OP „AAN"!
ELECTRONISCHE WOLVENVANGER
AAN
AAN
AAN
H-HELP! NOU ME VAST!
JIEP
ALS IK ME NIET VERGIS, ZIEN ZE U VOOR EEN WOLF AAN, OOM GOOFY!
WOP!
WOP!
AU! GA ZEGGEN DAT ZE BETER MOETEN KIJKEN!
HET ZIJN GOOFY EN KARELTJE MAAR!

DRUK EVEN OP DE „UIT"-KNOP!
DA'S GOED, KNOR!
OEF! BEDANKT!
DAAR KOMT DE BOZE WOLF AAN!
BOMP!
VLUG NAAR BINNEN!
DAT HELPT JE NIETS, KNOR! MIDAS IS VAN PLAN EEN BUISJE MET HEEL VIES SPUL DOOR DE SCHOORSTEEN TE GOOIEN!
HIJ IS AL BIJ DE DEUR . . WAT NU, KARELTJE?
HÉ! IK KAN MIJN VINGER NIET UIT HET BUISJE KRIJGEN! HELP ME EENS!
OEF! UCHE!
NOU, NOU, HIJ ZIT GOED VAST!
EN . . . WE HADDEN ER NIET ZO MEE MOETEN SCHUDDEN, DENK IK! HET BEGINT TE SISSEN!

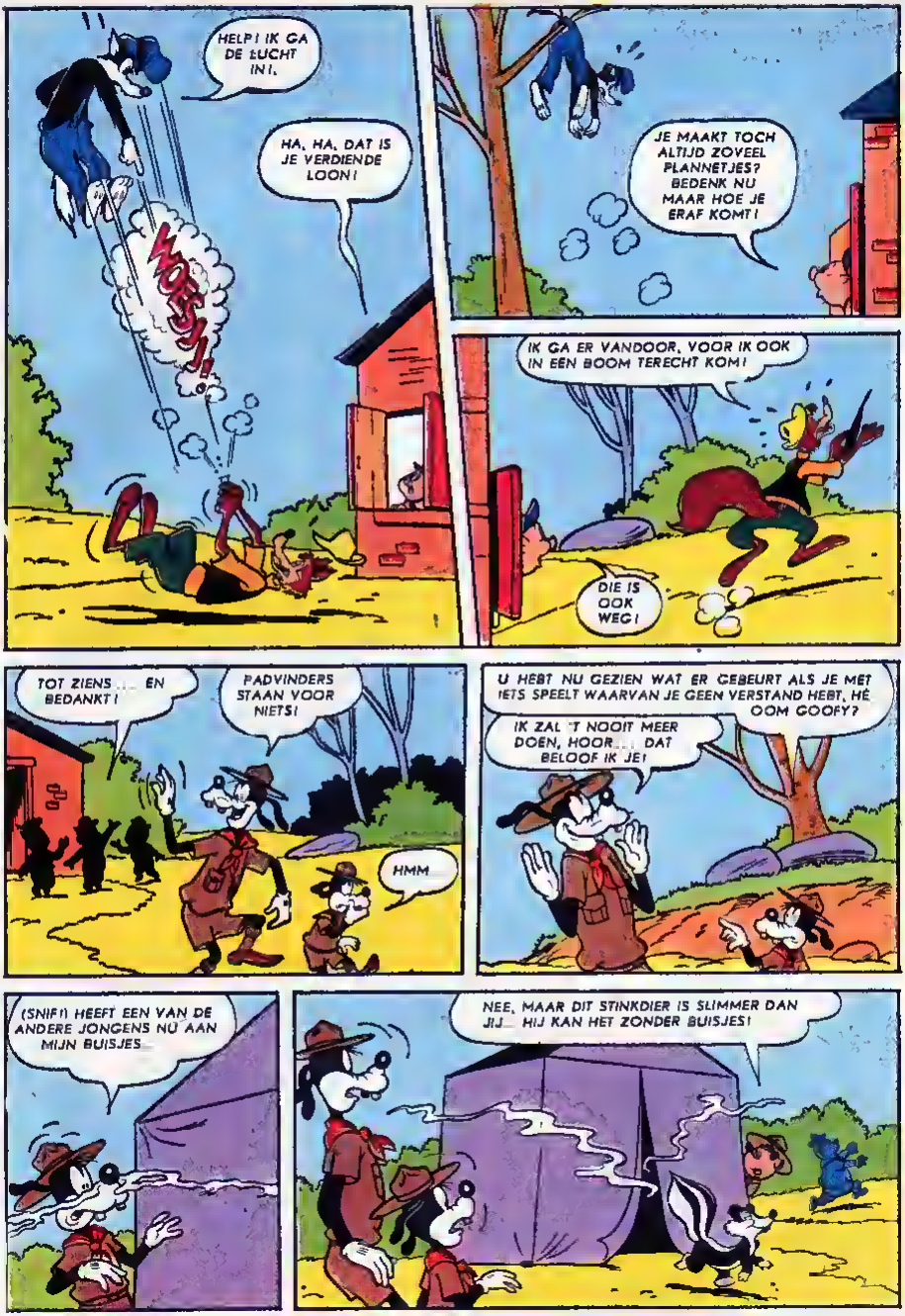
HELP! IK GA DE LUCHT IN!
HA, HA, DAT IS JE VERDIENDE LOON!
WOESJ!
JE MAAKT TOCH ALTIJD ZOVEEL PLANNETJES? BEDENK NU MAAR HOE JE ERAF KOMT!
IK GA ER VANDOOR, VOOR IK OOK IN EEN BOOM TERECHT KOM!
DIE IS OOK WEG!
TOT ZIENS... EN BEDANKT!
PADVINDERS STAAN VOOR NIETS!
HMM...
U HEBT NU GEZIEN WAT ER GEBEURT ALS JE MET IETS SPEELT WAARVAN JE GEEN VERSTAND HEBT, HÉ OOM GOOFY?
IK ZAL 'T NOOIT MEER DOEN, HOOR... DAT BELOOF IK JE!
(SNIF!) HEEFT EEN VAN DE ANDERE JONGENS NU AAN MIJN BUISJES...
NEE, MAAR DIT STINKDIER IS SLIMMER DAN JIJ... HIJ KAN HET ZONDER BUISJES!

Pipo en het oog van

Geholpen door de Diepfriezen, zijn Pipo, Petro en het jongetje Toj-Toj, na een lange klimpartij over een trap door het binnenste van da Lamalaja, aangekomen bij de reus Ox. Zij hebben die tocht ondernomen om het geheim op te lossen van het verdwenen licht in het dal Rhim Rheme Ds bewoners von dit dal meenden dat dit licht van Ox afkomstig was. Pipo, Petro en Toj-Toj worden hartelijk ontvangen door Ox en deze stelt hen voor aan zijn oer-lelijke vrouw, die heel oordig is. Spoedig krygen za te horen wat nu precies het oog van Ox is....

HET BLAUWE PETJE

„EEN diamant!" roept Pipo. „Dus dat is bet! Het oog van Ox is 'n hele grote diamant, die bier op de top bet zonlicht gemakkelijk opving en het weerkaatste naar beneden, naar bet diepe dal Rhim Rhama! Als je het weet, is bet heel eenvoudig!"

„Jaja," zegt de grote Ox, „de kleine Diepfriezen zorgden ervoor, dat er geen bsbzuchtige vreemdelingen bij de diamant konden komen en mijn vrouw en ik hielden de kosthare steen schoon Het kon ons niets schelen, dat de mensen in het dal dachten, dat hun licbt afkomstig was van sen of ander raar reuzenoog, wij voelden ons nuttig, daar ging het maar om!" Hij zucht diep en wrijft zijn blote voeten tegen elkaar, bet maakt een raspend geluid in de pijnlijke stilte.

„Maar nu is die diamant dus ineens gestolen," zegt Pipo „Daarom ging het licbt zo plotseling uit! Nu weten we dus, wat er aan de hand was, maar daarmee is de zaak nog niet in orde Hebt u een idee, wie de dief van dat onmisbare juweel is?"

De grote Ox en zijn vrouw halen allsbei bun schouders op „We snappen er niets van," zegt de man „Het moet gebeurd zijn tijdens een sneeuwstorm. We hadden da diamant net nog sneeuwvrij gemaakt en wa waren bezig om samen wat dennestammen voor onze kacbel naar hoven te slepen van een lager gelegen helling van de berg. Het merkwaardige is, dat de Diepfriezen ook niets gezien bebben van een klim-axpeditie! En die kleine mannetjes bewaken onze berg heus heel goed! Ze bebben dag en nacht schildwacbten op alle hoeken van de berg staan, die dadelijk elsrm slaan als er wser ydele mensen uit de dieplanden koman opdagen, die met de eer willen gaan strijken om de Lamalaja te bedwingen! Ondanks dat moeten er toch mensen geweest zijn, dia ongemerkt omboog klauterdan, de diamant wegpakten en er even ongezien weer mee verdwenen! 't Is vreselijk meneer de clown, want nu zitten ze in het dal voortaan in het duister en mijn vrouw en ik hebben geen doel meer in ons leven.... Ohoho! Tututu!"

Pipo begrijpt nu opeens, waarom de reus Ox eigenlijk de verscbrikkelijk zislige sneeuwman genoemd moet worden, want hij beeft een manisr van klagen, waar iedere toehoorder koud van wordt en medelijden mee krijgt! Zelfs Pipo, die toch met een vrolijk bumeur geboren is, heeft moeite om niet mee te gaan jammeren

„Haba!" roept hij vlug, „kop op, meneertje de top-reus, we zullen de moeilijkhsdan heus wel overwinnen! Pipo is hier niet gekomen om een deuntje te gaan zitten grienen, hoor! Laten we eerst maar eens wat eten en daarna gaan we zingen en morgen gaen we uitgeslapen en kersvers aan het werk!"

Zo gezegd, zo gedaan; die avond is de stemming in het hoogste tophuis van de wareld zo vrolijk als in geen veertig jaar gebeurd is, de klimgeiten en de rendieren op de lagere hellingen en de Diepfriezen op hun rotspunt-wachtposten kijken verwonderd omhoog naar de verlichte vensters van de berghut an een paar sneeuwvossen zitten buiten verbaasd naar het vijfstemmige gezang te luisteren. Pipo en de kinderen slapen die nacht beel diep, moe als ze zijn van al die ongewone belevenissen....

De volgenda morgen om acht uur wordt Pipo in zijn neus geknepen! „Papa," zegt de stem van Petra, „word eens gauw wakker, ik beb iets bijzonders ontdekt!"

Pipo neemt een sprongetje an valt plat naast zijn bed van schrik.

„Hoia!" roept hij, „wat is er, Pstra? Zeg niet, dat de top aan het smelten is en we ieder ogenblik met buis en al van de boogste berg in het diepste dal kunnen vallen!"

„Nee, maile papa Pipo!" zegt Petra, „ik kwam u zeggen, dat ik met Toj-Toj over de grote diefstal van de Ox-diamant hab zitten praten en dat we toen iets hebben ontdekt. Luister maar: de dieven van da diamant zijn niet tegen de berg opgeklommen, ze zijn binnendoor gekomen — net als wij — iangs de geheime wenteltrap! En op de terugweg hebben ze iets verloren, dat wij gisteren op die trap hebbsn gevonden: het blauwe petje! Dat is het bewijs!"

Pipo's gezicht begon te glimman van pret Hij geeft Petra een klapzoen, duikelt kopje en roept: „Jipsekeejoapie! De zon schijnt an ik heb een dochtertje met net zo'n goed denkhoofd als ik, bet leven is mooi! Leve het leven, vandaag gaan we een heleboel werk verricbten en nuttige avonturen belevan! Petra, m'n kind, je hebt groot gelijk, ik was dat blauwe petje glad vergeten!"

Na het ontbijt vraagt Pipo voor alls zekerheid even aan de grote Ox en zijn vrouw of zij misschien een blauw petje verloren hebben, maar als die twee om beurten verklaren, dat ze zo'n hoofddeksel niet bezitten, weten onze vrienden het zeker: die pet is verloren door de diamantdieven, die dus binnendoor — over de trap — zijn gekomen!

„Sapperdeflap," zagt Pipo, „dan hebben we er weer een nieuw

raadseltje bij, hoe wisten die dieven, dat er zo'n wenteltrap bestond, het is toch niet bekend in de mensenwereld?!"
De zon schijnt prachtig op de hellingen aan de top en Pipo en de kinderen wandelen een uurtje rond om het uitzicht aan alle kanten te kunnen bewonderen. Aan de ene kant beneden zich zien ze pelloos diep het dal, waar Rhim Rhama ligt

Een nieuw, geheimzinnig avontuur door WIM MEULDIJK,

met prenten van JAN WESSELING

Toj-Toj verbeeldt zich, dat hij zijn vader ziet staan zwaaien, maar dat kan natuurlijk niet, het is te hoog en bovendien ligt het dal nog steeds in het duister.
Ze lopen naar de andere kant en Pipo zegt opeens: „Wat zijn dat voor stadjes daar aan die kant in de diepte! Uit een van die woonsteden moeten toch waarschijnlijk de dieven van de diamant zijn gekomen!"
De grote Ox staart peinzend naar de landen die blinken in het licht van de opkomende zon.
„Wat u daar ziet, zijn de zes Regenbooglanden," verklaarde hij. „Het zijn kleine koninkrijken, die allemaal de naam van een kleur hebben. Zo is er dus Roodland, Oranjeland, Geelland, Groenland, Blauwland en Paarsland! Ieder land beeft een eigen koning en ze doen niet veel anders dan opscheppen tegen elkaar over hun rijkdommen, het is geen prettige streek!"
Pipo wil iets vragen, maar Petra heeft een heldere bui vandaag en daarom is ze eerder.
„Meneer de grote Ox," zegt ze, „is het soms zo, dat de inwoners van al die landen te herkennen zijn aan de kleur van hun petjes?"
De grote Ox knikt en meteen geven Pipo en Petra elkaar een hand.
„Gelukgewenst," zeggen ze, „we hebben wéér wat ontdekt! De dieven komen dus uit het rijk dat Blauwland heet! Het schiet al lekker op!"
Op dat moment komt de verschrikkelijk lelijke sneeuwvrouw door de sneeuw aanrennen.
„Piet!" roept ze, „er is nog meer bezoek! Stel je voor, één van de kleine mensen van het Diepfriesvolk is naar boven gekomen en zit vreselijk opgewonden bij ons thuis! Ze hebben vreemde voetsporen in hun grotten ontdekt! Ze snappen er niets van!"
Pipo grinnikt. „Ik wel!" roept hij vrolijk. „Ik begin er iedere minuut meer van te begrijpen! Het wordt tijd, dat we handelend gaan optreden!"

Volgende week:

OP REIS NAAR BLAUWLAND

WALT DISNEY'S
Rakker
RAKKER! JOENOE, RAKKER, WAAR BEN JE?
HET IS NIETS VOOR RAKKER OM ER 'S MORGENS VROEG ZONDER ONTBIJT AL VAN DOOR TE GAAN! (GEEUW!)
MAAK JE DAAR MAAR GEEN ZORGEN OVER... NIJ NEEFT MIJN ONTBIJT OP!
MAAR WAAROM ZOU HIJ ZO'N HAAST HEBBEN GEHAD DAT HIJ NIET OP ONS KON WACHTEN MET ETEN?
ALS U 'T NIET ERG VINDT ZAL IK RAKKERS ONTBIJT WEL OPETEN! IK HEB REUZE HONGER 'S OCHTENDS!
JE MAG MIJN KLUIF OOK WEL HEBBEN, JOCK!
GOEIEMORGEN LADY EN VAGEBOND! IK KOM JULLIE EEN BOODSCHAP VAN RAKKER BRENGEN!
JA?
JULLIE HOEVEN NIET BEZORGD TE ZIJN! HIJ MOEST VROEG WEG OMDAT HIJ NAAR EEN HEEL VER LAND WILDE GAAN!
N NEE TOCH!
N HOE VER WEG?

TAMELIJK VER! HET LAND BIJ HET RIVIERTJE AAN DE OVERKANT VAN DE SPOORBAAN!
O, WAT VER! HA, HA, HET IS MAAR EEN KIPPE-EINDJE!
HAHA!
EN INTUSSEN, EEN KIPPE-EINDJE VERDER IN DE STAD
IK HOEF ALLEEN NOG MAAR DIE GOEDERENTREINEN VOORBIJ TE LOPEN EN DAN BEN IK ER!
HÉ, ZE WISTEN VAST DAT IK ZOU KOMEN! ZE HEBBEN DOZEN OP ELKAAR GESTAPELD, ZODAT IK NIET ONDER DE WAGON DOOR HOEF TE KRUIPEN, MAAR ER-DOORHEEN KAN LOPEN!
DAT VIND IK TOCH WEL AARDIG VAN ZE!
O! MAAR AAN DEZE KANT STAAN GEEN DOZEN!
TOT ZIENS, HOOR!
JA, TOT VOLGENDE WEEK!
HELP! ZE PROBEREN DE TREIN ONDER ME VANDAAN TE TREKKEN!
IK WIL ERUIT—
(SLIK!) DE TREIN RIJDT! NU KAN IK ER NIET AFSPRINGEN!

O, MAAR IK WILDE IMMERS NAAR EEN VER LAND... DAN HEB IK NU EEN MOOIE KANS!
UREN EN UREN GAAN VOORBIJ
ZZZZZ
DAN...
HÉ, WE ZIJN ER!
NIEMAND TE ZIEN... 'T LIJKT WEL EEN WOESTIJN!
SJONGE, WAT HEB IK EEN DORST! DAAR IS WEL EEN KRAAN, MAAR HIJ ZIT VOOR MIJ HEUS VEEL TE HOOG!
MISSCHIEN IS ER ERGENS ANDERS NOG WEL WATER TE VINDEN!
HA, DAAR IS EEN VIJVER!
HÉ, WAAR IS IE GEBLEVEN? (UGHE!) ER IS ALLEEN NOG MAAR ZAND!
HA, HA! DAT WAS EEN LUCHTSPIEGELING, GEEN ECHT WATER! JE BENT ZEKER VREEMD HIER, HÉ?
IK VIND 'T MAAR EEN FLAUWE STREEK... WAT HEB JE MET HET WATER GEDAAN? EN WIE BEN JE EIGENLIJK?
IK BEN EEN PRAIRIEHOND! EN JE KUNT MAAR OP ÉÉN MANIER WATER KRIJGEN!

ZIE JE WEL? (KAUW!) EEN CACTUS ZIT VOL MET VOCHT!
IK DROOG UIT VAN DE DORST EN HET ENIGE DAT NIJ ME GEEFT IS VOCHT MET GROTE STEKELS EROP!
JE LEERT HET AL AAR DIG!
NOU, NET VALT HEUS NIET MEE!
(KUCH!) MEER KAN IK NIET OP! NOE ZOU IK NU 'NS AAN EEN KLUIF KUNNEN KOMEN?
JE BOFT! IK HEB ER JUIST VAN OCHTEND EEN ZIEN LIGGEN!
WAT ZIET-IE ER RAAR UIT!
HET IS EEN NOORN! WIL JE HEM HEBBEN?
GRRROM!
OEPS! LAAT 'M MAAR EVEN LIGGEN!
HUH? WAT IS DAT VOOR EEN MOND?
DAT IS EEN WOESTIJNVOS! REN ALS JE LEVEN JE LIEF IS!
(SLIK!) IK BEN ALLANG WEG!
NEE, NIET DAARHEEN! DAT IS DE GROTE MONSTER-VALLEI!
OEP! GOED DAT JE 'T ZEGT, IK BEN NIET DOL OP MONSTERS!
IK NOOP MAAR DAT MIJN HOL GROOT GENOEG IS VOOR ONS ALLEBEI!
ANDERS MAAK IK 'T WEL GROOT!

OEI! ER ZIT EEN WILDE KAT BIJ DE INGANG!
EN DIE VOS KOMT NOG STEEDS!

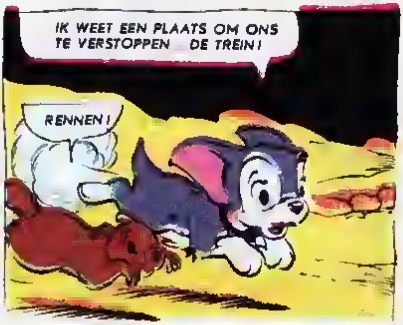
IK WEET EEN PLAATS OM ONS TE VERSTOPPEN DE TREIN!
RENNEN!

VERHIP, HIJ IS ER NIET MEER! DE TREIN IS WEG!
WAT EEN PECH!

HÉ, WAAROM HOUDT DIE VOS OPEENS STIL?
KRRRS!

TOT DIE WOESTIJNPADDEN VOORBIJ ZIJN, HOEVEN WE NIET BANG TE ZIJN... DIEREN MET STEKELS LAAT HIJ ALTIJD MET RUST!
O JA? IS DAT ZO?

HÉ WAAR GA JE NAAR TOE?
M'N KLUIF HALEN!

NOU, DA'S FRAAI, HOOR! GA JIJ MAAR ETEN!

OEWAA!
HA, HA! DIE HOORN IS EEN ENORME STEKEL! WAT IS IE BANG!
DA'S EEN SLIM IDEE!

GEWELDIG, ZEG!
KOM! WE GAAN DAT ANDERE BEEST OOK WEGJAGEN!
HA, HA! KIJK HEM NU 'NS RENNEN!
MAUW!
HA, IK HOOR EEN TREIN! DIE ZAL OOK WEL BIJ DIE WATERKRAAN STOPPEN... IK GA NAAR HUIS!
! IK VOEL ME 'NIET VEILIG ZONDER JOU!
HOU JIJ M'N KLUIF DAN MAAR!
ALS JE ERUIT WILT, STEEK JE EERST DAT DING NAARBUITEN OM JE VIJANDEN BANG TE MAKEN!
DAN DENKEN ZE DAT JIJ 'T BENT!
EN 'S AVONDS...
HET WERD TIJD DAT JE TERUGKWAM! WAS 'T LEUK?
NOU! IK HEB EEN WOESTIJNVOS EN EEN WILDE KAT MET EEN KLUIF VERJAAGD!
U HAD DIE KLUIF EENS MOETEN ZIEN! HIJ WAS NOG GROTER DAN IK... EN KROM... EN MET EEN SCHERPE PUNT!
EN WAAR IK GEWEEST BEN, KON JE GEEN WATER DRINKEN... ALLEEN MAAR VOCHT ETEN... EN ER ZATEN ALLEMAAL STEKELS AAN! EN (GEEUW!) ER IS EEN VALLEI VOL MET MONSTERS EN... (GEEUW!)
HIJ SLAAPT!
DIE RAKKER TOCH! HOE KUN JE NU MOE WORDEN VAN AVONTUREN DIE JE NIET ECHT HEBT BELEEFD!
ZZZZZZ

RUMOER OM DE DOLFIJN

TWEE JONGENS, EEN MEISJE EN EEN JACHT, PLUS . . . EEN GEHEIM SPELEN DE HOOFDROL IN EEN NIEUW, SPANNEND AVONTUUR

OP het moment dat Jerry Conway zijn naam door de stationsluidspreker boorde, voelde hij dat de oproep zijn vriend Brian Harvey betrof.

Terwijl hij zich naar de uitgang haastte en voor zichzelf en Jane een weg trachtte te banen tussen de vele reisigers die het perron verlieten, werd de oproep herhaald:

„Een bericht voor meneer Conway, reiziger uit de trein van Manningbury. Gaat u als u wilt naar het kantoor van de stationschef."

De heldere vrouwenstem die het bericht omriep, klonk uit hoven het lawaai en het rumoer van het Londense eindstation.

Jane Conway, een Canadese nicht van Jerry, was even ongerust als hij door deze plotselinge en onverwachte oproep. Ze had er geen flauw idee van wat dit kon betekenen en omdat het haar niet lukte door de langzaam schuifelende menigte heen te dringen en Jerry in te halen, kon ze het hem ook niet vragen.

Zo vlug ze kon volgde ze Jerry's spoor en ze speelde het klaar hem tussen de massa in het oog te houden. Maar pas toen ze bij de controle kwam en toen de vele forensen uit de trein van Manningbury zich door de stationshal begonnen te verspreiden op weg naar de uitgang, lukte het haar, buiten adem, naast hem te komen. Hij stond even stil en glimlachte vaag tegen haar, een glimlach die de angst in zijn ogen alleen groter maakte. Hij keek om zich heen naar het drukke perron.

„Dus jij hebt 't ook gehoord, Jane?" vroeg hij.

„Iedereen hoorde het, denk ik. Wat zou er gebeurd zijn?"

„Nou, niemand weet dat we in deze trein waren behalve Brian." Hij zweeg even. „En hij is hier niet om ons af te halen." Hij liep naar de voetgangersbrug. „Het kantoor van de chef is aan de overkant. Kom je mee?"

Vlug klommen ze de treden op en zwijgend liepen ze over de brug, waaronder de spoorrails kris-kras liepen. Toen zij aan de andere kant omlaag gingen, zei Jerry aarzelend: „Je kunt beter niet verder meegaan, Jane. Ze verwachten daar niet dat ik gezelschap meeneem. Wacht bij de hoekenkiosk op me," zijn aandacht dwaalde af naar de restauratie, „of nee, daar. Dat is beter. Ik ben zo weer bij je."

Jane knikte en ze streek een blond krulletje van haar voorhoofd weg. Haar aardige, open gezichtje had een zorgelijke uitdrukking. „Hier, neem mijn tas zolang bij je," voegde hij eraan toe. „Ik heb geen zin die mee te slepen." Hij reikte haar de lichte leren hengsels aan. „Alsjeblieft," zei hij en haastte zich weg.

Jane liep in gedachten de restauratie binnen en zette haar bagage naast een leeg tafeltje, vlak bij de glazen ingangsdeuren. Ze bestelde een kop koffie en ging zitten. Ze roerde wat in haar kopje en keek naar het perron, terwijl ze zich afvroeg wat er aan de hand zou zijn.

Jerry's opmerking dat alleen Brian wist dat zij hier vanmorgen zouden aankomen, was niet helemaal juist, bedacht ze. De huishoudster in Manningbury wist het ook, maar zij zou zeker geen contact met hen zoeken, want zij waren een paar uur geleden pas daarvandaan vertrokken. De ouders van Jerry waren in Schotland en ze wisten van de plannen die Jerry en zij met Brian hadden gemaakt. Zij zouden het vast niet zijn die Jerry opriepen naar het kantoor van de chef. En hun oude vriend schipper Amos, aan boord van zijn zeilschip de *Mireldn*, voer met zijn schuit in de Deense wateren. Hoewel hij wist dat ze met Brian naar Nederland zouden gaan, wist hij niet op welke dag en hoe laat.

Dus bleef alleen Brian over. En omdat hij op dit station met hen had afgesproken en niet was komen opdagen, móést het bericht dat Jerry nu kreeg, wel van hem zijn.

Jane nam een slok koffie en dacht over de gebeurtenissen die hen aan het begin van hun zomervakantie naar Londen hadden gebracht, op weg naar Nederland, terwijl zij anders altijd om deze

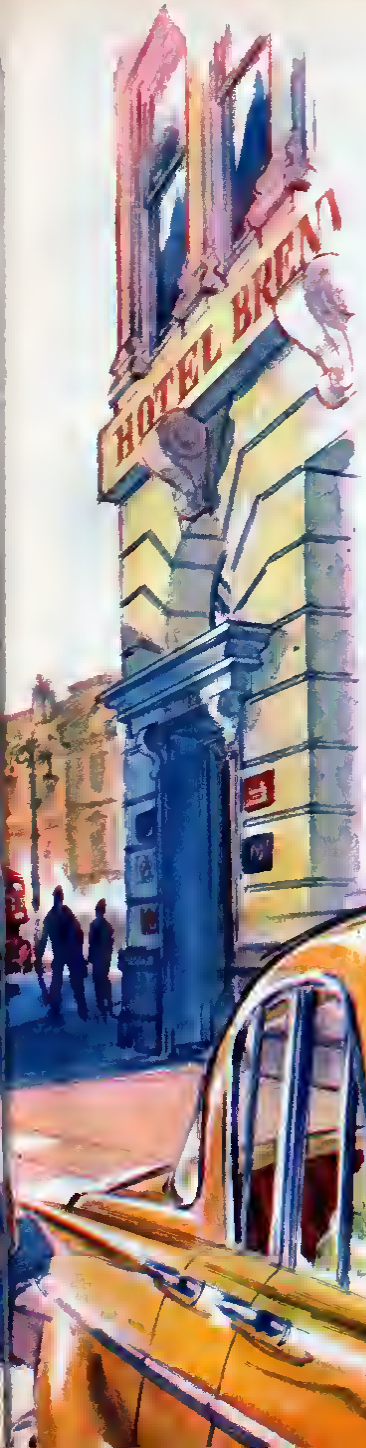

door GEOFFREY MORGAN
illustraties GERARD VAN STRAATEN

tijd aan boord van de *Mirelda* waren met Amos. Het was allemaal begonnen met die erfenis van Brian. Een vreemde erfenis, vond Jane, maar wel opwindend. Brians oom, de onlangs overleden Harry Loader, had zijn jacht aan zijn neef nagelaten. Het plezier over dit onverwachte geschenk had wel een domper gekregen door het feit dat meneer Loader aan boord was omgekomen. Of beter gezegd, een paar dagen later in een ziekenhuis.

Hij was drie weken geleden met zijn zeiljacht naar Nederland gegaan en terwijl hij in de kleine haven Oosterloo, aan de Friese kust lag, werd hij zwaar gewond door een explosie aan boord. Een paar dagen later was hij in het ziekenhuis gestorven. In zijn testament stond dat zijn jacht voor zijn enige neef Brian was.

Brian had zijn vriend Jerry gevraagd met hem mee te gaan naar Oosterloo om de boot op te halen. Het jacht was ruim zes ton groot en Jerry had voorgesteld dat Amos met hen mee zou gaan, omdat zijn eigen ervaring op zes niet groot was. Maar Amos had nog een contract lopen dat hem in de Deense wateren vasthield. Daarom had de schipper voorgesteld hen te Oosterloo te ontmoeten, als zijn werk in Denemarken was afgelopen. Dan konden ze samen met twee schepen naar Engeland terugvaren. Dit was afgesproken en zij was met Jerry naar Engeland gekomen om daar Brian te treffen en samen met de dagboot van Harwich naar Hoek van Holland te varen.

Jane wist niet veel van Brian. Ze had hem maar een paar keer gezien nadat ze in Engeland was gekomen. Hij was een jaar of twee ouder dan Jerry en hij was met hem op school gegaan. Later was Brians moeder, die weduwe was, naar Exeter verhuisd en Brian was daar op de technische school gekomen. Jerry en zijn vriend hadden het contact aangehouden en een paar weken geleden had Brian een lange brief geschreven om te vertellen dat hij een jacht had geërfd dat in een Nederlandse haven lag. Hij had Jerry gevraagd hem te helpen de boot op te halen naar Engeland. Een paar dagen later was Brian, op uitnodiging van Jerry, in Manningbury gekomen en daar had hij schipper Amos ontmoet, juist voor die naar Denemarken ging. Samen hadden zij toen alle plannen gemaakt. En nu leek het of de zorgvuldig uitgestippelde plannen op het laatste moment mis zouden lopen.

Jane was zo in gedachten verdiept, dat zij Jerry pas zag, toen hij bij de ingang stond.

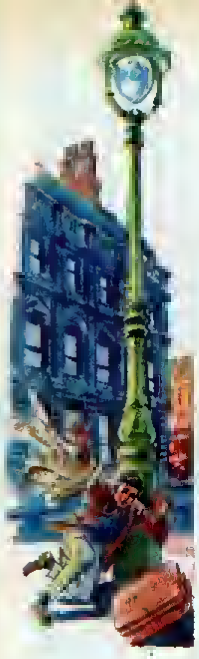

Ze sprong opgewonden op en gooide bijna de tafel omver „Was het Brian?" vroeg zij
Hij knikte. „Het is oké met hem," zei hij. „Maar we kunnen vanmorgen niet gaan."
„Wat — wat is er gebeurd?"
„Hij heeft een ongeluk gehad Hij wil dat we naar hem toekomen."
„Naar hem toekomen? Waar? In... in 'n ziekenhuis?" — „Ja." „Maar — maar wat is er dan toch gebeurd?" herhaalde ze angstig
„Hij heeft een aanrijding met een auto gehad toen hij vanmorgen uit zijn hotel kwam Ze hebben in het ziekenhuis röntgenfoto's genomen en hij wacht daar op de uitslag. Vandaarut heeft hij 't station opgebeld an hij heeft de boodschap achtergelaten dat wa ons niet ongerust hoefden te maken. Hij vroeg of we hem in 't ziekenhuis kwamen ophalen."
Twintig minuten later kwamen ze het Londens ziekenhuis binnen. Ze waran verwonderd Brian in bed te vinden Hij stelde hen gauw gerust, hij was niet gewond en hij voelde zich best. Hij moest alleen in zijn eenpersoonskamertje blijven liggen tot de uitslag van de foto's bekend was, om zeker te zijn dat ar niets was gebroken Voor zover hij wist, bad hij alleen een paar builen opgelopen en hij zou zeker straks met hen mee mogan gaan.
Hoewel Brian met ongeluk blijkbaar licht opnam, voelde Jerry toch een zekere tarughouding, zelfs wat angst, achter de rustige, opgewekte manier van doen van zijn vriend. Het leek elsof hij zichzelf en zijn hezoekers en ook de zuster die in en uit liep, ervan wilde overtuigen dat 't ongeluk niets had te betekenan. Jerry vermoedde dat er achter da opgewekte houding van zijn vriend een gevoel van onhehagen en vrees stak
Toen de zuster niet meer terugkwam, wilde hij er zich van overtuigen of zijn vermoedens juist waren
„Nou, wat is er precies gebeurd, Brian?" vroeg hij op de man af Brian streek zijn donkere, krullende haar naar schteren en de gedwongen glimlach verdwaen van zijn gezicht „Het gebeurde allemaal zo vlug, dat ik niet zeker ben van mijzelf," zei hij langzaam „Je weet dat ik gistermiddag al uit Exetar kwam en in 't Brenwickhotel logeerde? Dat ligt in Bloomsburry, vlak bij Russel Square."
De Conways knikten an wachtten gespannen wat er kwam
„Ik ging vanmorgen nogal gehaast weg en dicht bij het hotel moest ik de straat oversteken. Hoewel ik haast had, keek ik toch goed uit Het was heel rustig op straat Maar juist stap ik van het trottoir, of daar komt me een auto uit een zijstraat sanzetten, recht op ma af De voorkant schoot rakalings langs me been Ik sprong op het trottoir terug en botste tegen dia lantaarnpaal."
„Heeft hij je niet geraakt?" vroeg Jane opgelucht.
„Nee Mijn builen heb ik aan dia lantaarnpaal te danken."
„Stopta de cbauffeur niet?" vroeg Jerry varwonderd.
„Hij reed door. Toen ik weer ovaraind was gakrahbeid, was de auto op Russel Square verdwenen.
Ik had niet eens de ksns het nummer op te nemen" „Maar ik begrijp het niet," mompelde Jane. „Waarom stopta die man niet? Hij kon je toch evengoed geraakt hebben?"
„Dat weet ik," antwoordda Brian ernstig. „En ik denk dat dat ook de bedoeling was."
„Wat — wat bedoel je daarmee?" vroeg Jerry langzaam
Brian lachte even kort en grimmig. „Het was geen ongeluk," zei hij.
Hoewel Jerry wel het gevoel had gehad dat Brian iets verborg achter zijn opgewekte manier van doen, had hij toch niet verwacht dat het zo iets ergs zou zijn als een aanslag op zijn leven. Even bleven Jane en hij doodstil en verslagen zitten. Voor zij zich van hun schrik hadden hersteld, kwamen de dokter en de zuster binnen en zij moesten hun gesprek onderbreken.
„Nou, beste jongen, je bent aen geluksvogel," kondigde de dokter aan, terwijl hij breed tegen zijn patiënt glimlachta „De foto's zijn klaar. Er is geen botje kapot Je vrienden kunnen je mee naar buis nemen."
„Dank u, dokter. Daar ben ik arg blij om" Brian keek opgelucht. „Ik wil dit bed grsag afstaan aan iemand die het werkelijk nodig heeft."
Twintig minuten later zaten ze in het dichtstbijzijnde cafeetje achter broodjes en koffie te overleggen wat ze nu moesten doen, gezien de vreemda ervaring van Brian.
„In de eerste plaats," begon Jerry, toen het meisje dat hen had bediend, ver genoeg weg was om hen niet meer te kunnen varstsan, „waarom denk je dat die auto het opzettelijk deed?"
„Waarom zou iemand jou willen overrijden?" voegde Jane eraan toe en ze nam een slokje van haar koffie, want door de opwinding voelde hsar keel helemaal droog
Brian nam een broodje, sneed het half door en nam een hap. „Ik zal je alles vertellen wat er is gebeurd, sinds we elkaar de laatste keer zagen," antwoordde hij langzaam. „Maar om je eerst direct antwoord op je vraag te geven," hij zweeg even en keek naar Jerry, „ik weet dat hij het axpras deed, want hij zag me vroeg genoeg In plaats dat hij remde, gaf hij meer gas en hij deed geen enkele moeite me te ontwijken. En welke reden bij zou hebben om me te overrijden," nu keek hij Jane aan, „ja die reden zou weleens in da *Dolfijn* kunnan liggen."
„De boot van oom Harry?" vroeg Jerry stomverbaasd
Brian knikte en nam nog een hap van zijn broodja
„Ja, de boot van oom Harry. Daarom wou dia kerel me overrijden. Waarom? Daar heb ik geen flauw idee van. Maar het gáát om de *Dolfijn*, dat weet ik zeker."

Het avontuur begint.... nog voor zij uit Engeland zijn vertrokken! Wat staat hun nog te wachten op hun reis naar Nederland? Voor wie is de *Dolfijn* zo belaagrijk, dat hij er Brian voor wilde aanrijden?

DRINGEND VERZOEK!

aan abonnees die per 3 maanden, per giro af bank betalen.

Indien U dit blad (of andere uitgaven van ons) per wadervarkoper (bezorger) ontvangt, wordt U vriendelijk verzocht het kwartaalgeld uitsluitend te storten of bij te schrijven op de girorakening van het G.P.-bijkantoor waaronder U ressorteert Uw bezorger kan U dit nummer opgeven Op aanvraga zullen wij U dit nummer gaarne mededelen

Abonnees die per wadervarkaper wardan bediend, kunnen dus niet betalan via anze girorekeningen 677662 - 119131 of 330021.

Indien U dit blad (of andara uitgaven van ons) per post ontvangt, gelieve U het verschuldigde abonnementsgeld te gireren op onderstaande, uitsluitend voor post-abonnementen bestemde, rekeningen nr 477652 voor Margriet, Revue, Romance en Madeleine nr. 119131 voor Donald Duck nr 330021 voor Pep

Wij verzoeken U daarbij op het reçu te vermelden naam en volledig adres, zoals deze op de adresband voorkomen, en da aanduiding (bij storting op nr 477652) voor welk blad de betaling is bestemd. Stortingen op nr. 477652 gelieve U te richten aan DE GEILLUSTREERDE PERS N.V., AMSTERDAM.

Tar bavordering van da snella afwikkeling vaa uw betsling en ter voorkoming van fautieva registratie, souden wij het bijzander op prijs stellna, indian U bovenstsanda aanwijsingen wilda opvalgen.

ditjes en datjes van Donald Duck

MAARTS VIOOLTJE

Als de wintar is vartrokken
Komen uit de grond al snel
Mooie paarse bloemen kijken,
Welke? Nu, dat raad je wel!

't Is het lieve maarts viooltje
Met haar mooie paarse kleur,
En de frisse groene blaadjes,
Met haar fijne lantegeur!

Welkom, welkom, maarts viooltje,
Kom maar gauw op 't lentefeest,
Alle kind'ren zingen jubelend,
't Is nog nooit zo mooi geweest!

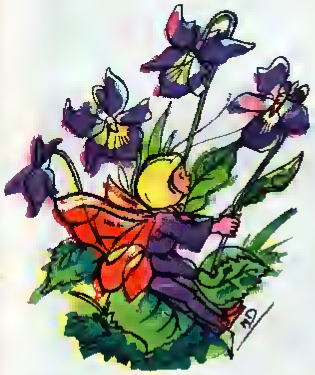

GEEN GRAPJE MEER

Een grapje is leuk, maar als het gevaarlijk wordt, moet je er mee ophouden. Daarom heeft de politie in West-Duitsland de verkoop van de zogenaamde fopkaas en fopgebakken eieren verboden. Beide produkten, van plastic gemaakt, leken zowel wat hun uiterlijk als hun smaak betreft zo bedrieglijk veel op echte kaas, respectievelijk echte gebakken eieren, dat menigeen de fop-artikelen heerlijk oppeuzelde.

Het plastic veroorzaakte echter ernstige darmstoringen, zodat soms zelfs operatief moest worden ingegrepen. Dit kaas- en eifopperijtje is daarom heus geen grapje meer!

„LEKKA LIMO-NANA"

Ons kleine neefje Pim, die kort geleden twee weken bij ons kwam logeren, konden we geen groter plezier doen dan door als toetje „lekkere limonadebananen" of zoals hij het noemde „lekka limonana" klaar te maken.
Je hebt er voor nodig: per persoon één banaan, die je in dunne plakjes snijdt, een flinke scheut kersenlimonade, een paar ven die mooi gekleurde Franse vruchtjes, wat met suiker gezoete en stijf geklopte slagroom en een eetlepel chocoladevlokken.
De gekleurde vruchtjes, die je in stukjes snijdt en dan vermengt met de plakjes banaan, doe je in een glas. Hierop schenk je de limonade.
Bovenop komen een paar flinke eetlepels slagroom en over het geheel strooi je de chocoladevlokken. Proef nu zelf maar eens, of je de „lekka limo-nane" net zo lekker vindt als Pim.

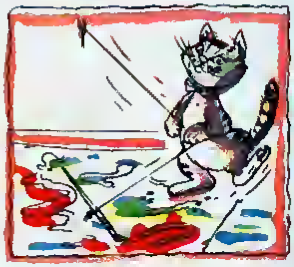

TOPSY SCHILDERIJEN

Ongevear een jaar geleden vertelden wa je van Topsy, een poes in Engeland die zuike mooie schilderijen maakte. Topsy's baas legde een vel tekenpapier op de grond en met behulp van een in de verf gedoopt penseel, dat er aan een touwtje vlak boven bengalde, trok Topsy dan, al spelend met zoveel kleurige strepen over het papier tot er een „schilderij" ontstond.
Eén dezer dagen is er achter iets akeliga gebeurd. Topsy glipte in een onbewaakt ogenblik het huis uit en werd op straat door een auto overreden.
Dit ongeluk heeft ze niet overleefd. Nu is de belangstelling voor Topsy's schilderijen enorm toegenomen. Men biedt er steeds hogere bedragen voor....

OPLOSSING „GEEN NOOD"

Dit was de oplossing die de zetter vond:

$$100 = 99\frac{999}{999}$$

TOM POES
en de
ZONNEBRIL
ROERLOOS STONDEN DE ONTBLADERDE BOMEN VAN HET DONKERE BOMENBOS ONDER DE KOUDE, GRIJZE LUCHT DE STILTE VAN HET EENZAME WOUD WERD SLECHTS ONDERBROKEN DOOR DE VOETSTAPPEN VAN TWEE WANDELAARS
KOM, JONGE VRIEND, JE MOET NIET OPZIEN TEGEN EEN WANDELING OOK AL ZIJN DE BOMEN NOG WAT KAAL
IK ZIE ER HELEMAAL NIET TEGEN OP, HEER OLLIE IK VROEG ALLEEN WAT U NIET ZOCHT.
IK ZOEK EEN BOSHUT, DIE HIER ERGENS IN DE BUURT MOET ZIJN. MIJN GOEDE VADER HEEFT DIE VELE JAREN GELEDEN LATEN BOUWEN DAAR TROK HIJ ZICH TERUG ALS HIJ ALLEEN MET DE NATUUR WILDE ZIJN. HIJ KWEEKTE ER ZONNEBLOEMEN
HM, IK GELOOF NIET DAT ER OM DEZE TIJD VAN 'T JAAR AL ZONNEBLOEMEN ZULLEN ZIJN.
NATUURLIJK NIET, DAT WEET IK OOK WEL. MAAR IK VIND HET WEL AARDIG OM DIE BOSHUT WEER 'NS TERUG TE ZIEN, ALS ER TENMINSTE NA AL DIE JAREN IETS VAN OVER IS.

VAN DE BOSHUT WAS NIET VEEL MEER OVER. MAAR WEL WACHTTE HUN OP DIE PLEK EEN VERRASSING...
HÉ, KIJK NU 'NS, HEER OLLIE...
EEN ZONNEBLOEM!!
ACH, DAT IS AARDIG. DIE VROLIJKE BLOEM HAALT DE GRAUWE OMGEVING WAT OP. HET IS EEN MOOI EXEMPLAAR, MET DIE DUBBELE KROON.
MAAR DIT IS HEEL VREEMD, HEER OLLIE! ZONNEBLOEMEN BLOEIEN ALLEEN IN DE ZOMER!
PLOTSELING RITSELDE 'T IN DE STRUIKEN EN DAAR SPRONG EEN VREEMD VENTJE TE VOORSCHIJN. HET WAS PEE PASTINAKEL, DE BOSBAAS.
OPZIJ! WEG VAN DAT KWAADAARDIG GEWAS!
HELA! WAT DOET U NU?!
IK PROBEER HET KWAAD MET WORTEL EN TAK UIT TE ROEIEN.
STOP, HEER PASTINAKEL! HET IS EEN SCHANDE, OM EEN TERE, ONSCHULDIGE BLOEM RUW TE BEHANDELEN.
HET IS GEEN ONSCHULDIGE BLOEM. ER ZIT TE VEEL ZONNEWIELING IN EN ALS DAT OP DE OMGEVING SLAAT, KRIJG JE VROEGBLOEI EN DAN GAAT HET LEVEN NAAR DE BEVRIEZING.

HEER BOMMEL BEGREEP NIET VEEL VAN HET GEBABBEL VAN HET VENTJE. MAAR TOEN HIJ ZAG DAT DE BOSBAAS DE ZONNEBLOEM OMGEKEERD IN DE GROND STAK, BESLOOT HIJ IN TE GRIJPEN.
ER ZIT VALSE ZON IN DE KROON! DIE MOET WEER IN DE GROND GEDREVEN WORDEN.
NU IS HET GENOEG!!!
DIT KAN EEN NATUURMINNEND HEER NIET LANGER AANZIEN. DEZE ARME BLOEM GAAT MEE NAAR BOMMELSTEIN, WAAR HIJ MET ZORG ZAL WORDEN OPGEKWEEKT.
IK ZOU MAAR OPPASSEN MET DIE BLOEM, HEER OLLIE. PEE PASTINAKEL HEEFT VERSTAND VAN DE NATUUR. EN ALS HIJ ZEGT DAT IETS NIET DEUGT, KUNT U WEL AANNEMEN DAT HET ZO IS.
MAAR HET IS EEN ONNATUURLIJKE VROEGBLOEIER, VOL VALSE ZON EN BOZIGHEID!
ONZIN! OOK EEN BOMMEL HEEFT VERSTAND VAN DE NATUUR, JONGE VRIEND. DIT IS EEN GOEDAARDIGE BLOEM. MISSCHIEN WAT VROEG VOOR DE TIJD VAN 'T JAAR, MAAR DAT IS JUIST ZO AARDIG.
JOOST! WAT DOE JE NU? WAAROM MOET OOK ALLES ZO ONVOORZICHTIG GAAN?
JOOST! ZET DEZE TERE BLOEM IN EEN GROTE POT EN BEGIET HEM MET LAUW WATER.
ZEKER, HEER OLIVIER. HET IS EEN MERKWAARDIG BLOEISEL, ALS IK MIJ ZO MAG UITDRUKKEN. EEN ZONNEBLOEM IN DE WINTER... EN DAN NOG WEL MET 'N DUBBELE KROON.
PING!

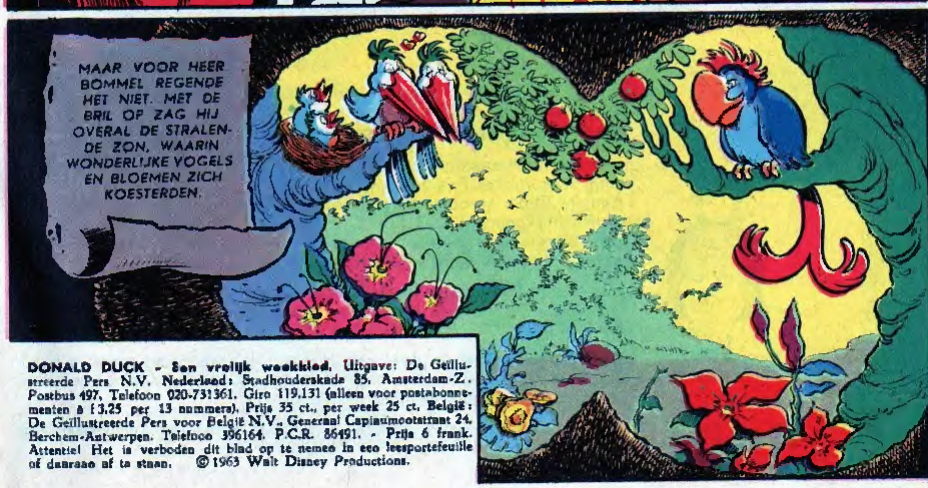

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497, Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

Het boekje

Jonker Fris en de Maanmannetjes

Zou je dat graag willen hebben? Stuur dan 3 van deze Jonker Fris rondjes of 5 postzegels van 12 cent naar Jonker Fris, Postbus 15, te Heusden a.d. Maas. (Knip de rondjes uit de wikkels van Jonker Fris' jampotten of conservenblikken).

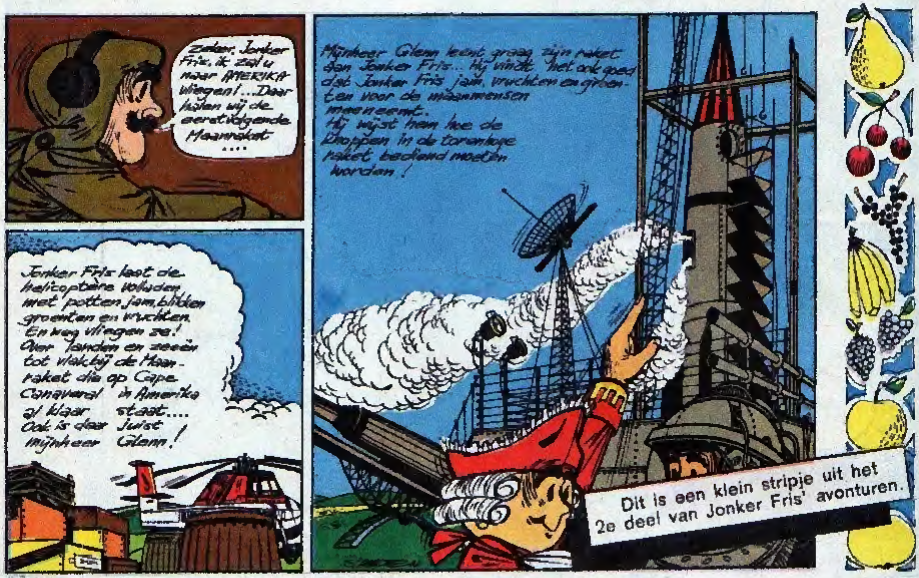

Als je het boekje hebt ontvangen kun je meedoen aan de

NIEUWE JONKER FRIS' KLEURWEDSTRIJD

met ruim f 5.000 aan prijzen!

Win je een prijs dan word je met je moeder of vader of broer of zus uitgenodigd op een

GROOT KINDERFESTIJN MET TONEELUITVOERING

met een feestmaaltijd, tal van verrassingen, attracties en de prijsuitreiking door Jonker Fris zelf.
Anneke Elro's sprookjestoneel voert op „Sjors en Sjimmy ontmoeten de Ruimtekoningin".
De treinreis voor 2 personen naar en van de plaats, waar het feest wordt gehouden, wordt door Jonker Fris betaald.

Het feest vindt plaats te Groningen op 16 april in „De Harmonie", Den Haag op 18 april in Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, Eindhoven op 20 april in Gebouw „Katholiek Leven".

Zorg nu, dat je het 2e deel van Jonker Fris' avonturen gauw in bezit krijgt. Je kunt daarin alles lezen over de wedstrijd en het grote feest in de komende Paasvakantie.

Ook van deel 1: „Jonker Fris en het gestolen smulboekje" zijn nog exemplaren verkrijgbaar voor 3 Jonker Fris-rondjes of 5 postzegels van 12 cent. Vraag het aan bij:

JONKER FRIS POSTBUS 15 HEUSDEN a/d MAAS